

Marlboro

בואו אל הטעם, בואו אל מרלבורו

הסיגריה הנמכרת ביותר בעולם

חלק מהשוטרים למטה המישטרה ותזרו כשבידיהם הצו, שהיה חתום בידי השופט בוריס רפפורט, ונשא את התאריך 8 בינואר 1978. היינו: צו שהוצא יותר מי חודשיים קודם-לכן.

עורכת-הדין לידסקי שלחה מייד מיכתב-תלונה חריף למפק"ל המישטרה, ובו קבלה על התופעה המזוהה של ניצול המערכת המישפטית להשגת מלאי של צווי-חיפוש "רורויים", שהם בלתי-מוגבלים בזמן. זאת כאשר אין כל עילה לחיפוש בזמן הבקשה. בתלונתה קבלה גם על כך שה-שוטרים, "הזמינו" את עצמם לביתו של לייבוביץ, והמתינו שם עד שחבריהם יביאו את הצו המוכן ממטה מחוז תל-אביב.

כדיקה רשלנית. טענה אחרת שהועלה תה באותו מיכתב-תלונה, נגעה להתנהגותם הגסה של השוטרים. הם השמיעו הערות מעליבות כלפי לייבוביץ, והותירו את הי בית הפוך כלאחר פוגרום.

המפק"ל, חיים תבורי, כלל לא התייחס לתלונה והעביר אותה, כפי שהוא נהג בדרך-כלל, ליחידה לתלונות הציבור. יחידה זו, שהוקמה לפני שנים אחדות במטה הארצי, תכליתה לתת טיפול ענייני לתלונותיהם של אזרחים ולשמש תחליף, בי עניין זה, למוסד האמבודסמן של משרד מבקר המדינה. המוסד המישטרי התגלה, מאז היווסדו, כגוף הפועל לטיטוטוש הי-ביקורת ול"החלקת" מעשי עוול כלפי אזרחים, מצד שוטרים וקציני-מישטרה.

תחת שיטפלו ביד קשה בתופעות של התנהגות בלתי-הולמת מצד שוטרים, גורמים אנשי הלישבה שמרבתם עורכי-דין במיקצועם, לתרץ את התופעות הפסולות ולהביע את עצמם בכני האזרח המתלונן. במקרים נדירים, שכמותם רק אחדים בשנה, ננזפו שוטרים או קצינים שי שימשו נושא לתלונה. במקרים נדירים עוד יותר הועמדו אלה לדין מישמעתי.

כייסות עצמית. כך אירע גם לתלונת נתה התריפה של לידסקי. אומנם, הטיפול בתלונה ארך חודש ימים, דבר שלכשעצמו הינו הישג בלתי-מוטל (הטיפול הממוצע בתלונה ביחידה לתלונות הציבור, אורך בין חצי-שנה לתישעה חודשים) אך התשובה היתה, כמו תמיד, ניסיון למרוח את הפרשה ולהחליקה.

...לא תמיד ניתן לבצע את החיפוש סמוך להוצאתו של הצו, ולעיתים חולפים מיספר ימים עד לביצועו בפועל, כתב עורך-הדין דן בן-חיים מהמטה הארצי שי טיפל בבדיקת התלונה. "במיקרה זה" הס-ביר המישפטן המישטרי, "נערך אחרי הוצאת הצו, עיקוב אחר לייבוביץ, עיקוב שלא העלה כל תוצאות. זאת, למרות שמר לייבוביץ ניראה מיספר פעמים בנסיונות שהחשידוהו כי הוא עומד לכייס. כעבור ימים אחדים נעלם החשוד לתקופה של שלושה שבועות (מאוחר יותר התברר שי-היה מאושפז בבית-חולים). לאחר זמן-מה חודש העיקוב, וביום 9.4.78 ניראה לייבו-ביץ בשדרות ירושלים ביפו, כשהוא משריטט בצורה המעוררת חשד ומחטט בשקית-ניילון שהיתה בידו ואשר היה חשד שהיא מכילה רכוש גנוב.

"בהסכמת לייבוביץ נערך בור-מקום חיפוש על גופו, ולא נמצא כל דבר חשוד", ממשיך נציג היחידה ומאשר את פרטי תלונתה של עורכת-הדין לידסקי. "ייתכן כי שני אנשי המישטרה היו מיטיבים לע-שות אילו המתינו בחוץ לחברם, שיצא להביא את צו החיפוש, אולם יש לזכור כי לייבוביץ, כאמור, הסכים לכניסת אנשי המישטרה לביתו, ולא דרש מהם לעזוב את המקום... אנו סבורים שיש פגם בביצוע חיפוש חודשיים לאחר נתינתו" קבע, בי-הוסיפו: "על אף שאין בחוק הוראה המגי-בילה את תוקפו של צו-החיפוש שניתן על-ידי בית-מישפט, הוציא מטה המישטרה בעיקבות מיקרה זה הנחיות הדרכה לאנשי מישטרה, בהן מודגש הצורך לבצע צווי חיפוש תוך פרקי-זמן סביר מיום קבלת הצו. אנו מצטערים על המיקרה."

כמה מטיעונו של עורך-הדין בן-חיים העלו חיוך סלחני על פניה של עורכת-הדין לידסקי. אחרים - הרגינו אותה. "אם היה עיקוב על לייבוביץ, כיצד זה לא ידעו שהוא בבית-החולים?" התפלאה הפרקליטה, "ובכלל, ממתן צורך אדם לי-סלק שוטרים שחדרו לביתו שלא כחוק? אילו היה מתנגד לכניסתם, הם היו עוצרים אותו בתואנה שהפריע להם במילוי תפקידם. ובכלל, מה פירוש הטענה שי לייבוביץ חיטט בחפציו בצורה מעוררת חשד? האם סברו השוטרים שהוא מנסה לכייס את עצמו?"

דרכי אדם

המוכיח בשיר

המשורר מצא דרך מקורית לפתור את סיכפוכיו עם השכנים שלו

"מעשה בשכן עם קרחת / שהגג דקר לו כמו מחט / הוא הכניס אז לריב / את בריית תל-אביב / שאמרה לו, שק לי בחחת".

"מעשה בשכנה שמה מרים / שדירה לה כגודל הים / אך כשטוב לאחר / (ולה לא חסר) / מקינאה היא קבלה לחץ-דם... למרבה הפלא, אין זו פירסומת לספרי המשירים חדש, שיצא לשוק, וגם לא מרי באה ממוספו הסיפורתי של עיתון כלשהו. קובץ המשירים ששניים מתוכו צוטטו לי על-ידי ביטוי מקורי לסיכסוך-שכנים פשוט ברחוב דוב הו בתל-אביב.

המשורר ומכוננת-כתיבה. הרעיון לפתור את סיכסוך-השכנים בבית המשותף, בדרך הלצון, הבריק במוחו של המשורר אילן (מתוך מתוך) מוכיח, המתגורר באותו בניין.

הפרשה החלה כאשר, באחד הימים, בני קש מוכיח להציב מכונת-כביסה בחדרו הקטן שעל גג הבית המשותף. מייד נזעק אחד השכנים, ודרש ממנו לסלק את הי-מיטרד. הסיבה: החדרון משמש מחסן ו-לא נועד לכביסה. המלחין קיבל את הי-טענה וסילק את המכונה, אך במקביל החל מוכיח מפנה כמה רהיטים מיותרים מדירתו לאותו חדרון-מחסן. לא סיים את מלאכת ההעברה, וכבר צץ שוב אותו שכן ודרש ממנו לסלק מייד את רהיטיו מן "המחסן". הטענה הפעם: הם מפריעים לכביסה.

אדם רגיל אולי היה כבר יוצא מכליו, ומיישב את החשבון באחת הרכיבים המקור-בלות. אך לא כך דרכם של משוררים. מוכיח החליט להוכיח. הוא התיישב אל שולחן-הכתיבה שלו, צייר בית עם סככה, שולחן-כביסה וישיבה חלונת מרובעים. בכל חלון שיבץ חמשי מהווי בית מגוריו. את העותקים שילשל לתיבות הי-דואר של שכניו.

"מעשה בחדרון די קטן / שהוחלט שי-ישמש כמחסן / כשאוכטס בו צרחו: לכביר, טח נועד הוא! / כשכיבטו בו צרחו: זה, מחסן!"

"מעשה בספר (אך קרח) / שהיה לו רצון לספח / כשמתה שכנתו / הסמוכה לדלתו / התברר אצל מי הספתח...". שתי בנות והורים - מישפחה / שגרה בצפיפות מתוחה / במקום לנצל / על הגג פינת צל / הם אמרו: לא לי - לא לך". "מעשה בשכן מגויגן / שלג לא עלה כבר מזמן / כשהתחיל איי-הסדר / הוא רץ עם העדר / להראות שגם הוא חברה-מיו". "מעשה באידיוט שחשב / שבכוח ישיג ממון רב / התפרץ כביריון / וניתק טלפון / ובסוף אף פרוטה לא חלב". "מעשה בחבורה שמצאה לה / עניין רק במה שלמעלה / מיהרו להזעיק / ועדה עירונית / שבאה, צחקה והלכה לה..."

מישטרה

הכיים שלא כיים

המטה הארצי הורה ששוטרי

תל-אביב נהגו לנצל פירצה

ידועה בחוק, אך לא נקט

נגרם אמצעים מישמעתיים

"אני לא איזה אזרח מיסכן, שהתובע המישטרי נתן לו לחכות תצי שעה יותר מדי מחוץ לאולם, ולכן קיוויתי לתשובה יותר רצינית..." עורכת-הדין ניהה לידסקי לא הצליחה להסתיר את מורת-רוחה. היא החזיקה בידיה מיכתב-תשובה לתלונה שי-שיגרה חודש ימים קודם-לכן למטה הי-ארצי בירושלים. באותה תלונה (העולט הזה 2123, "צו-חיפוש לכל עת") תיארה נירה לידסקי את אשר אירע ללקוחה, מרדכי לייבוביץ. המוכר למישטרה ככיים. לייבוביץ נעצר ב-9 באפריל '78 על-ידי ניידת-מישטרה, שעה ששב לביתו מקניות בשוק. השוטרים ערכו חיפוש על גופו, ו-משלא נמצא כל דבר המעורר חשד, הלכו לערוך חיפוש בביתו. אלא שלשם עריכת חיפוש כחוק נזקקו לצו-חיפוש, חתום בידי שופט. צו כזה לא היה בידיהם, ולכן ניגשו

השבוע בהגרלת הפיס

מיליון בלי שזתפים

סך כל הפרסים 7.212.000 ₪

פרס ראשון 1.000.000 ₪

קנה לך כרטיס ובוא לטכס ההגרלה

מפעל הפיס